

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0168/2011

19.4.2011

BETÄNKANDE

om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2009, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2010/2124(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Gabriele Albertini

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
RESERVATION.....	24
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	25
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	28

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2009, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2010/2124(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) – 2009, som läggs fram för parlamentet i enlighet med del II punkt G.43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006¹,
- med beaktande av det ovannämnda interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning,
- med beaktande av sina resolutioner av den 19 februari 2009² och den 10 mars 2010³ om rådets årliga rapport om Gusp 2007 respektive 2008,
- med beaktande av sin resolution av den 8 juli 2010 om den europeiska avdelningen för yttre åtgärder⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 11 november 2010 om stärkandet av OSSE: en roll för EU⁵,
- med beaktande av förklaringen av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om politisk ansvarighet⁶,
- med beaktande av den höga representantens uttalande vid Europaparlamentets plenarsammanträde den 8 juli 2010 om hur den centrala förvaltningen av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras i stort⁷,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 16 september 2010 om EU:s yttre förbindelser,
- med beaktande av artikel 119.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från budgetutskottet (A7-0168/2011), och av följande skäl:

¹ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

² EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 54.

³ Antagna texter, P7_TA(2010)0060.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2010)0280.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2010)0399.

⁶ Ibid., bilaga II.

⁷ Antagna texter, P7_TA(2010)0280, bilagan.

- A. EU bör utveckla sina utrikespolitiska mål ytterligare och främja sina värderingar och intressen i världen med det övergripande målet att bidra till fred, säkerhet, solidaritet, konfliktförebyggande, främjande av demokrati, skydd för de mänskliga rättigheterna, jämställdhet mellan kvinnor och män, respekt för internationell rätt, stöd för internationella institutioner, effektiv multilateralism och ömsesidig respekt mellan folken, hållbar utveckling, fri och rättvis handel samt utrotning av fattigdomen.
- B. Genomförandet av Lissabonfördraget tillför en ny dimension till EU:s yttre åtgärder och kommer att bidra till att göra unionens utrikespolitik och – i vidare mening EU:s yttre åtgärder – enhetligare, konsekventare och effektivare.
- C. Lissabonfördraget ger EU:s utrikespolitik en ny dynamik, särskilt genom att förse unionen med institutionella och operativa verktyg som kan göra det möjligt för den att spela en internationell roll som är förenlig med dess framträdande ekonomiska ställning och dess ambitioner samt att organisera sig för att bli en effektiv global aktör som kan ta medansvar för den globala säkerheten och leda arbetet för att ta fram gemensamma svar på gemensamma utmaningar.
- D. Den nya dynamiken i EU:s yttre åtgärder kräver också att EU agerar mer strategiskt för att dess inflytande ska få internationell tyngd. EU:s förmåga att påverka världsordningen vilar inte bara på samordningen av unionens politikområden, aktörer och institutioner, utan också på ett verkligt strategiskt koncept för EU:s utrikespolitik som måste samla alla medlemsstater bakom samma prioriteringar och mål, så att de talar med en stark gemensam röst på den internationella arenan. EU:s utrikespolitik måste förses med de resurser och instrument som behövs för att unionen ska kunna agera på ett verkningsfullt och konsekvent sätt på den globala scenen.
- E. Världsordningen genomgår för närvarande en stor omvandling, och det har uppkommit nya utmaningar och nya maktstrukturer som innebär att EU måste samarbeta mer aktivt med nuvarande och blivande makter och icke-statliga aktörer och med bilaterala och multilaterala partner och institutioner för att främja effektiva lösningar på problem som är gemensamma för medborgare i EU och i hela världen och som kan påverka den globala säkerheten.
- F. Denna nya dynamik måste också leda till att det definieras ett nytt paradigm för EU:s såväl nya som gamla strategiska partnerskap. I detta fall är det lämpligt att utgå från gemensamma universella värderingar – till exempel strävan efter demokrati, respekt för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, rättsstatsprincipen och internationell rätt – och från ömsesidiga fördelar och intressen och en gemensam uppfattning om vad global säkerhet är.
- G. Den parlamentariska kontrollen av EU:s utrikespolitik är mycket viktig för att EU-medborgarna ska förstå och stödja EU:s yttre åtgärder. Kontrollen bidrar till utrikespolitikens legitimitet. Organisationen och främjandet av effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete inom EU måste beslutas gemensamt av Europaparlamentet och de nationella parlamenten i enlighet med artiklarna 9 och 10 i protokoll nr 1 i Lissabonfördraget.

Rådets årliga rapport om Gusp 2009

1. Europaparlamentet välkomnar rådets årliga rapport och lovordar dess öppna och temainriktade struktur som ger en tydlig översikt av politiken och åtgärderna inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Parlamentet ser också positivt på att rådet har som ambition att i högre grad betona och uppmärksamma konflikternas och problemens regionala sammanhang. Det är dock beklagligt att rapporten inte innehåller några möjliga strategier för att lösa dessa konflikter och problem.
2. Europaparlamentet uppmanar rådet att inte begränsa årsrapporten om Gusp till enbart en beskrivning av verksamheten inom Gusp, utan göra den till ett politiskt och lösningsinriktat verktyg. Rapporten bör vara mer än en förteckning över landsbaserade händelser och utvecklingstendenser och bör även ta upp frågan om hur verkningsfull EU:s utrikespolitik är och vilka resurser som behövs för att målen med de europeiska yttre åtgärderna ska kunna uppnås. Rådet uppmanas att i rapporten också göra en utvärdering av samordningen och samstämdheten mellan Gusp och unionens andra delar av unionens utrikespolitik. Rapporten bör även innehålla strategiska och organisatoriska rekommendationer för framtiden utifrån utvärderingar av åtgärderna inom Gusp.
3. Europaparlamentet anser att den årliga rapporten om Gusp bör grunda sig på den nya institutionella ram som skapats genom Lissabonfördraget och tjäna som ett instrument för utökad interinstitutionell dialog, där man framför allt diskuterar genomförandet av EU:s utrikespolitiska strategi, utvärderar hur effektiv den är och anger vilken väg man bör slå in på i framtiden.

Genomförandet av Lissabonfördraget

4. Europaparlamentet upprepar än en gång sitt stöd för utarbetandet av en samstämd strategi för EU:s utrikespolitik, med utgångspunkt i de mål och principer som fastställts i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. Strategin bör innehålla en tydlig definition av EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiska intressen. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att göra parlamentets berörda organ fullt delaktiga i detta arbete.
5. Europaparlamentet framhåller att samstämdheten måste stärkas mellan Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och medlemsstaterna under ledning av vice ordföranden/den höga representanten. Synergierna mellan EU och medlemsstaterna måste utökas och samordningen mellan de olika institutionella aktörerna måste stärkas, i syfte att förbättra integreringen av alla relevanta instrument och politiska åtgärder och framföra ett gemensamt EU-budskap i centrala politiska frågor. Samarbete på alla nivåer mellan Europeiska utrikestjänsten, de berörda organen och utskotten i Europaparlamentet och de berörda avdelningarna inom kommissionen är mycket viktigt för att göra det möjligt för EU att utforma en strategi för EU:s grannskapsområde och för kandidatländer, potentiella kandidatländer och andra partnerländer samt för andra politikområden som mänskliga rättigheter och främjande av demokrati, handel, utveckling, energitrygghet samt rättsliga och inrikes frågor.
6. Europaparlamentet förväntar sig att Europeiska utrikestjänsten ska svara för närmare samordning mellan Gusp och andra delar av utrikespolitiken och därigenom bidra till att

stärka EU:s roll och inflytande på den globala arenan och göra det möjligt för unionen att hävda sina intressen och värderingar mer effektivt i proportion till sin aktuella internationella handel och ekonomiska ställning. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att upprätta de samordningsstrukturer och samordningsmekanismer som behövs inom Europeiska utrikestjänsten.

7. För att uppnå fullständig samstämdhet och effektivitet i EU:s gemensamma politik krävs det dock, utöver inrättandet av Europeiska utrikestjänsten, först och främst att EU:s medlemsstater har den politiska viljan att övervinna sina skilda perspektiv på centrala utrikespolitiska frågor. I detta hänseende anser Europaparlamentet att det är mycket viktigt att EU:s medlemsstater inte bara enas om en gemensam strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken, utan också ser till att deras nationella politik stöder EU:s ståndpunkter.
8. I detta hänseende beklagar Europaparlamentet att det förekommit flera fall där en enskild EU-medlemsstat eller grupper av EU-medlemsstater har gjort uttalanden som gett intrycket av oenighet och därmed försvårat vice ordförandens/den höga representantens arbete avsevärt. Därför uppmanas medlemsstaterna att avstå från sådana enskilda och icke samordnade åtgärder och uttalanden och att försöka bidra till en verkningsfull och synlig gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Å andra sidan uppmanas vice ordföranden/den höga representanten att ge klart uttryck för EU:s ståndpunkter, reagera på ett snabbt och synligt sätt och ge Gusp en tydlig och specifik profil.
9. Europaparlamentet betonar att uppgiften för EU:s särskilda representanter i regel bör vara att företräda och samordna EU:s politik gentemot regioner som är av särskild strategisk eller säkerhetsmässig betydelse för EU och som kräver EU:s kontinuerliga närvaro och synlighet. Det måste finnas en nära samordning mellan EU:s särskilda representanter och berörda enheter av Europeiska utrikestjänsten, och viktiga tematiska frågor som tidigare behandlats av personliga företrädare bör omprövas och förslag läggas fram om att denna funktion ska övertas av utrikestjänstens tjänstemän på hög nivå eller EU:s särskilda representanter. Det är mycket viktigt att fastställandet av funktionen och befogenheterna för EU:s särskilda representanter blir föremål för föregående samråd med parlamentet och att förslag utarbetas i enlighet med artikel 36.1 i EU-fördraget om förfarandena och ansvarsområdena för de lägesorienteringar och rapporter som EU:s särskilda representanter ställer till parlamentets förfogande.
10. Europaparlamentet erinrar om sin fördragsenliga befogenhet att rådfrågas inom Gusp- och GSFP-områdena, att få sina synpunkter vederbörligen beaktade och att lämna rekommendationer. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att befästa de samråds- och rapporteringsskyldigheter som hittills har utförts av kommissionen och rådet när det gäller yttre åtgärder. Rådet uppmanas att inom förlikningskommittén inta en konstruktiv hållning rörande instrumenten för externt bistånd, inklusive stabilitetsinstrumentet, genom att erkänna Europaparlamentets rätt till demokratisk kontroll av strategidokument och fleråriga handlingsplaner i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.
11. Europaparlamentet betonar att det reviderade interinstitutionella avtalet från 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning måste ge mer inblick i budgetförfarandet

för Gusp och uppfylla budgetmyndighetens informationskrav, så att myndigheten får fullständig och regelbunden information om bakgrunden, sammanhanget och de ekonomiska konsekvenserna av politiska beslut inom detta politikområde. Parlamentet bör få tillräcklig information innan befogenheter och strategier på Gusp-området godkänns. Parlamentet välkomnar det stöd som vice ordföranden/den höga representanten uttryckt för förslaget att alla viktiga GSFP-uppdrag bör fastställas i budgeten. För att öka den demokratiska legitimiteten för Gusp bör parlamentets behöriga organ rådfrågas innan uppdrag inom GSFP inleds, och parlamentet bör särskilt ha möjlighet att ordentligt övervaka GSFP-uppdrag. För att Lissabonfördragets kriterier för trovärdighet och självdefiniering ska kunna uppfyllas bör Gusp-målen tilldelas tillräckliga budgetanslag.

12. Europaparlamentet anser att de regelbundna gemensamma samrådsmötena om Gusp bör kompletteras med extra möten om det skulle uppstå behov av förhandsinformation. Mötena bör även inriktas på att vinna centrala strategiska och politisk-militära insikter för att förbättra planeringen och förvaltningen av framtida uppdrag och bidra till att utveckla en framåtsyftande strategi för kommande behov. Parlamentet påminner också om sin rätt att bli hört och om behovet av att få ordentlig information om brådskande finansieringsarrangemang för vissa initiativ inom ramen för Gusp i enlighet med artikel 41.3 i EU-fördraget.
13. Europaparlamentet stöder inrättandet i 2011 års budget av budgetpunkter för de tre större uppdrag som ska genomföras under Gusp/GSFP, enligt den överenskommelse som uppnåddes vid fyrpartsmötet i Madrid om inrättandet av och verksamheten vid Europeiska utrikestjänsten och enligt budgetförordningen såsom den ändrats med avseende på utrikestjänsten. Detta mer specificerade angivande av uppdragen kommer att öka både insynen i och ansvars- och redovisningsskyldigheten för Gusp och GSFP och ligga i EU:s intresse. Angivandet av större Gusp/GSFP-uppdrag får inte ske på bekostnad av information om och insyn i uppdrag som är mindre till omfattningen och inte lika politiskt synliga.
14. Europaparlamentet anser dock att dessa nya budgetpunkter är en minimiförutsättning och bara ett första steg mot en helt detaljerad Gusp-budget som skulle göra det möjligt att få en fullständig översikt och uppföljning av de uppdrag som genomförs inom detta politikområde. Dessa nya budgetpunkter kommer inte att äventyra vare sig den absolut nödvändiga flexibilitet som Gusp-budgeten behöver eller fortsättningen av redan påbörjade uppdrag.
15. Europaparlamentet påminner om andan i EUF-fördraget, som syftar till att göra medbeslutandet till det allmänna förfarandet och som följaktligen leder till avskaffandet av specifika klausuler eller förfaranden som tillämpades på vissa instrument eller viss politik inom ramen för det tidigare fördraget och det interinstitutionella avtalet. Parlamentet bekräftar att de bestämmelser som begränsade flexibiliteten i finansieringen av Gusp nu saknar grund. I överensstämmelse härmed och för att förbättra effektiviteten och ansvars- och redovisningsskyldigheten när det gäller Gusp bör en ny kultur av dialog, ömsesidigt förtroende och utbyte av information slutligen få genomsyra de interinstitutionella förbindelserna, under både fastställandet, genomförandet och efterhandsbedömningen av politiken.

16. Europaparlamentet understryker att en grundlig analys behöver genomföras om de långsiktiga finansiella behoven för Gusp i samband med de kommande diskussionerna om den fleråriga budgetramen 2014–2020.
17. Europaparlamentet framhåller återigen att det i enlighet med artikel 218.6 i EUF-fördraget måste lämna ett yttrande eller godkännande i fråga om samtliga internationella avtal, inklusive sådana som i huvudsak gäller Gusp, med ett enda undantag, nämligen internationella avtal som uteslutande gäller Gusp. Enligt artikel 218.10 i EUF-fördraget måste parlamentet få fullständig information i inlednings-, förhandlings- och slutskedet av förfarandet för att ingå internationella avtal. Vice ordföranden/den höga representanten förväntas lämna all relevant information om förhandlingarna under hela förfarandet, däribland förhandlingsdirektiv och utkast till förhandlingstexter. Parlamentet påminner om att vice ordföranden/den höga representanten i sin förklaring om politisk ansvarighet har åtagit sig att tillämpa bestämmelserna i ramavtalet om internationella avtal med avseende på konfidentiella Gusp-dokument. Parlamentet efterlyser upprättandet av ett effektivt tillvägagångssätt som förenar respekt för parlamentets befogenheter med erforderlig sekretessnivå, och anser att det krävs ett övergripande avtal som gäller alla institutioner och omfattar alla EU-organ för att reglera parlamentsledamöternas tillgång till konfidentiella dokument.
18. Europaparlamentet noterar att det enligt fördraget är skyldigt att tillsammans med de nationella parlamenten bestämma hur ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete ska organiseras och främjas, särskilt i fråga om den gemensamma utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik.

Tematiska huvudfrågor för Gusp

19. Europaparlamentet framhåller att GSFP-åtgärder bör förankras i en övergripande politik med inriktning på länder och regioner i kris där EU:s värden och strategiska intressen står på spel och där GSFP-uppdragen verkligen skulle kunna bidra till att främja fred, stabilitet och rättsstatsprincipen. Parlamentet betonar också att man bör beakta tidigare erfarenheter för att på ett mer korrekt sätt bedöma om genomförandet av de olika insatserna varit framgångsrikt och om de har fått bestående effekter på plats.
20. Europaparlamentet understryker att EU:s katastrofinsatser och andra EU-instrument som redan är på plats eller som snabbt kan sättas in efter en katastrof måste samordnas på bästa möjliga vis, exempelvis civila och/eller militära uppdrag inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet anser att en i många fall alltför strikt åtskillnad mellan militära och civila krishanteringsinsatser avspeglar ganska föråldrade institutionsstrukturer, och menar att ett civilmilitärt samspel är bättre lämpat för att hantera realiteterna på plats. Behoven måste därför utvärderas systematiskt och i varje enskilt fall så att man hittar de lämpligaste lösningarna, eftersom vissa kriser kan behöva mötas med en kombination av militära och civila instrument som grundar sig på en omfattande förståelse för sambanden mellan säkerhet och utveckling.
21. Europaparlamentet anser att det är en strategisk prioritering för EU att stärka internationella partnerskap för krishantering och fördjupa dialogen med andra viktiga aktörer för krishantering – som FN, Nato, Afrikanska unionen (AU), OSSE och tredjeländer som Förenta staterna, Turkiet, Norge och Kanada – och att samordna

åtgärder, utbyta information och förena resurser för fredsbevarande och fredsbyggande, däribland samarbete om krishantering och särskilt sjöfartssäkerhet, samt kampen mot terrorism i enlighet med internationell rätt.

22. Europaparlamentet betonar att inrättandet av Europeiska utrikestjänsten ger EU ett unikt tillfälle att fullgöra sina åtaganden om konfliktförebyggande och fredsskapande, särskilt inom ramen för Göteborgsprogrammet, och att ytterligare utöka EU:s konfliktförebyggande kapacitet som ett alternativ till krishantering. Därför understryker parlamentet vikten av att direktoratet för konfliktförebyggande och säkerhetspolitik kan arbeta på samma villkor som andra direktorat genom att direktoratet ges tillräckliga resurser för politisk programplanering och genom att starkare band skapas till de geografiska avdelningarna och formella förbindelser upprättas med berörda arbetsgrupper inom rådet. Parlamentet anser att den nuvarande uppdelningen mellan krishanteringsstrukturen och direktoratet för konfliktförebyggande och säkerhetspolitik också bör ses över.
23. Europaparlamentet varnar för risken att EU:s medlemsstater i sin energiförsörjning blir alltför beroende av tredjeländer eftersom det i slutändan skulle kunna undergräva EU:s utrikespolitiska oberoende. Konceptet energitrygghet är i grunden kopplat till en tryggad energiförsörjning. Därför är det hög tid att ta itu med utmaningar på energiområdet genom att främja både förnybara och inhemska fossila energikällor, fullborda en verksam inre energimarknad och förverkliga en gemensam yttre energipolitik i EU som bygger på en bättre samordning av medlemsstaternas politik på detta område, diversifiering av energileverantörer och underlättande av projekt för strategisk energiinfrastruktur, exempelvis Nabucco eller andra genomförbara alternativ för den södra korridoren. Parlamentet stöder ett integrerat och kompatibelt europeiskt energinät och beklagar att medlemsstaterna aktivt stöder initiativ som i själva verket konkurrerar med de ansträngningar som syftar till att trygga och diversifiera energikällorna.
24. Europaparlamentet välkomnar Europeiska rådets beslut att uppmana kommissionen att senast i juni 2011 lägga fram ett meddelande om försörjningstrygghet och internationellt samarbete, med syftet att ytterligare förbättra konsekvensen och enhetligheten i EU:s yttre åtgärder på energiområdet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas i detta sammanhang att beslutsamt fullfölja parlamentets rekommendationer om att utarbeta en samstämd och samordnad politik, särskilt genom att främja EU:s enighet i en konstruktiv dialog med energileverantörer, i synnerhet Ryssland och transitländer. Energitrygghet bör också återspeglas fullt ut i EU:s utvidgnings- och grannskapspolitik, bland annat genom en politisk dialog och ett praktiskt samarbete med partnerländerna.
25. Europaparlamentet uppmärksammar de nya säkerhetshoten och säkerhetsriskerna, till exempel it-attacker, social oro, politiska uppror, internationella kriminella nätverk samt ekonomisk verksamhet som äventyrar rättsordningen och de demokratiska principerna. Det måste utarbetas lämpliga strategier för att bemöta denna utveckling.
26. Europaparlamentet understryker behovet att samordna förberedelserna för att kunna bemöta okonventionella hot, till exempel it-hot. Kommissionen och rådet uppmanas att göra en grundlig analys av de hot och behov som finns på detta område, och att låta den

analysen utmynna i en flerdimensionell och vittomspännande europeisk it-säkerhetsstrategi som bör innehålla beredskapsplaner mot it-attacker.

27. Europaparlamentet påpekar att EU:s utrikespolitik måste ta hänsyn till den yttre dimensionen av området med frihet, säkerhet och rättvisa, och upprepar vikten av en kontrollerad migrationshantering. Det är mycket viktigt att såväl ursprungs- som transitländerna samarbetar och att ett nära samarbete mellan dem uppmuntras med hjälp av en politik med positiva betingelser.
28. Med tanke på att klimatförändringarna har blivit en viktig del av de internationella förbindelserna upprepar Europaparlamentet att EU måste stärka sitt ledarskap inom den globala klimatpolitiken och även inleda en dialog med andra huvudaktörer såsom tillväxtmakterna (Kina, Brasilien, Indien), Ryssland, Förenta staterna och utvecklingsländerna.
29. För att överensstämman med EU:s egna värden måste EU:s utrikespolitik och yttre åtgärder ge prioritet åt att främja demokratin, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning och rättvisa samhällen. Ett reglerat demokratiskt samhälle är nämligen en förutsättning för arbetet för att upprätthålla mänskliga rättigheter och främja stabilitet. Därför upprepar Europaparlamentet att mänskliga rättigheter till fullo måste integreras i EU:s utrikespolitik. EU:s nya institutionella struktur, i synnerhet Europeiska utrikestjänsten med sin särskilda enhet, innebär en möjlighet att göra EU mer samstämt och effektivt på området. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att med framförhållning, genom bilaterala förbindelser med tredjeländer och aktivt deltagande i internationella forum, få tredjeländerna att åta sig att respektera de mänskliga rättigheterna. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas även att i klarspråk fördöma brott mot de mänskliga rättigheterna och att inte avstå från att vidta lämpliga åtgärder i de fall då de mänskliga rättigheterna kränks. Allvarliga kränkningar av trosfriheten blir allt vanligare och kommissionen uppmanas därför att göra en grundlig utvärdering av trosfriheten och se till att den integreras i EU:s politik för de mänskliga rättigheterna.
30. Europaparlamentet anser att frågan om religions- och trosfrihet i hela världen – i synnerhet för kristna, förföljda eller hotade minoriteter och religiösa oliktankande – och dialogen mellan religioner är en ny central fråga för Gusp. Religions- och trosfriheten är en grundläggande mänsklig rättighet, och dialogen mellan religioner är ett instrument för att motverka diskriminering och våld på religiösa grunder och på så sätt bidra till politisk och samhällslig stabilitet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas därför att snarast utveckla en EU-strategi för verkställande av den mänskliga rättigheten religions- och trosfrihet. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas också att utveckla en permanent kapacitet inom Europeiska utrikestjänstens direktorat för mänskliga rättigheter för att övervaka situationen vad gäller regeringars och samhällens begränsningar av religions- och trosfriheten och därmed sammanhängande rättigheter.
31. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att FN:s säkerhetsråds resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet, i vilken man begär att kvinnor ska delta i alla skeden och på alla nivåer i fråga om konfliktlösning, tillämpas fullt ut i samband med de strategier och åtgärder som genomförs inom ramen för Gusp.

Strategierna inom Gusp bör också ta hänsyn till FN:s säkerhetsråds resolution 1820 om sexuellt våld under och efter konflikter samt FN:s säkerhetsråds efterföljande resolutioner 1888 (2009), 1889 (2009) och 1960 (2010) som bygger på de tidigare nämnda resolutionerna. Vice ordföranden/den höga representanten, EU-medlemsstaterna och cheferna för GSFP-uppdrag uppmanas att göra samarbete och samråd med lokala kvinnoorganisationer till ett standardinslag i varje GSFP-uppdrag. Det är beklagligt att endast en kvinna hittills har utsetts till en ledande post inom Europeiska utrikestjänsten och att det bara finns en kvinna bland EU:s särskilda representanter.

Geografiska huvudprioriteringar för Gusp

Multilateral diplomati, internationella organisationer

32. Europaparlamentet betonar att effektiv multilateralism bör vara av allra största strategiska intresse för unionen, och att EU i detta sammanhang bör spela en ledande roll inom det internationella samarbetet, stödja internationella institutioner, underlätta internationellt samförstånd och främja globala åtgärder. Parlamentet framhåller det brådskande behovet av att ta itu med de globala frågor som är av gemensamt intresse för EU-medborgarna, såsom bekämpning av terrorism, organiserad brottslighet, pandemier och klimatförändringar, främjande av it-säkerhet, säkerställande av uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen och utrotning av fattigdom, säkerställande av energitrygghet, icke-spridning av massförstörelsevapen, fredlig konfliktlösning och nedrustning, migrationshantering och främjande av mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter. Parlamentet påpekar att det krävs en bättre tillsyn över EU:s medel i enlighet med revisionsrättens specialrapport nr 15/2009.
33. Inom FN:s generalförsamling bör EU ges de förutsättningar som krävs för att EU:s nya representanter ska kunna tala med genomslagskraft i globala frågor samtidigt som unionen behåller sin observatörsstatus. Därför uppmanas EU att helt och fullt samråda med FN:s medlemsländer. Frågan om EU:s verkliga delaktighet i arbetet inom FN:s generalförsamling bör placeras högt på dagordningen för bilaterala och multilaterala toppmöten med strategiska partner. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att samarbeta med EU:s strategiska partner för att hitta lösningar på stora regionala och globala problem, och rekommenderar dessutom att strategiska partnerskap ges en multilateral dimension genom att globala frågor tas med på dagordningarna för EU:s bilaterala och multilaterala toppmöten. Frankrike och Storbritannien uppmanas att, i egenskap av ständiga medlemmar i FN:s säkerhetsråd och i enlighet med artikel 34.2 i EU-fördraget, alltid begära att vice ordföranden/den höga representanten bjuds in för att representera EU när EU har tagit ställning i en fråga som finns på säkerhetsrådets dagordning. EU bör vara representerat som union i de multilaterala finansiella organen, särskilt Internationella valutafonden och Världsbanken, utan att detta påverkar medlemsstaternas representation.
34. Europaparlamentet anser att EU bör utnyttja antagandet av Natos nya strategiska koncept till att kraftigt stärka sitt partnerskap med Nato och samtidigt utveckla EU:s utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet välkomnar den samling konkreta förslag som vice ordföranden/den höga representanten lagt fram för Natos generalsekreterare och som syftar till att införa ett samarbete mellan de olika organisationerna. Parlamentet betonar att

de flesta hot mot säkerheten som Nato identifierar i sitt nya strategiska koncept är gemensamma med EU:s. Det behövs pragmatiska sätt att lösa de kvarstående svårigheterna. EU uppmanas att utöva sitt inflytande för att man ska kunna slutföra det pågående arbetet med att hitta en övergripande lösning på Cypernproblemet. Målet bör vara att avlägsna alla de meningsskiljaktigheter mellan Cypern och Turkiet som hämmar utvecklingen av ett närmare samarbete mellan EU och Nato

35. Europaparlamentet anser att det är viktigt att se till att de befintliga styrkor och resurser som i stor utsträckning är gemensamma för de båda organisationerna utnyttjas så effektivt som möjligt och att såväl de europeiska trupperna som de civila aktörerna kan arbeta under så säkra förhållanden som möjligt. Nato uppmanas att avstå från att utveckla en civil krishanteringskapacitet som överlappar EU:s strukturer och kapaciteter. Parlamentet begär att det – inom ramen för samarbetet mellan EU och Nato och i enlighet med den handlingsplan som ingår i förklaringen från 2010 års konferens om översyn av fördraget om icke-spridning av kärnvapen – utarbetas en konsekvent strategi för icke-spridning av kärnvapen och nedrustning. Både Nato och Ryssland uppmanas att verka för ett stabilare förhållande som bygger på ömsesidig tillit.
36. Europaparlamentet är medvetet om att OSSE måste stärkas och dess värderingar bekräftas, och är övertygat om att EU bör verka effektivt för att stärka OSSE, bland annat genom att se till att processen inte försvagar någon av organisationens tre dimensioner (den politisk-militära, den ekonomiska och miljömässiga och den mänskliga). Parlamentet betonar att EU också bör rikta uppmärksamheten på vikten av att fortsätta Korfuprocessen och att hålla regelbundna högnivåmöten för att ge OSSE:s verksamhet politiskt stöd och större synlighet.
37. Europaparlamentet erkänner den arktiska regionens allt större internationella status och betydelse, och efterlyser en socialt, miljömässigt och ekonomiskt hållbar EU-politik för den arktiska regionen, där hänsyn tas till lokal- och ursprungsbefolkningens rättigheter. Parlamentet anser att Arktiska rådet, politiken för den nordliga dimensionen och Barentsrådet bör stå i fokus för samarbetet inom den arktiska regionen och stöder EU:s önskan om att bli ständig observatör i Arktiska rådet. Det behövs en arktisk enhet inom Europeiska utrikestjänsten.

De transatlantiska förbindelserna

38. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande om det transatlantiska partnerskapet, som är en viktig komponent och en av huvudlinjerna i EU:s yttre åtgärder. EU uppmanas dessutom att bekräfta sitt åtagande om det transatlantiska partnerskapet med Förenta staterna och målet om en transatlantisk marknad utan några hinder, vilken skulle kunna utgöra grunden för ett förstärkt transatlantiskt partnerskap. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att verka för en bättre samordning och ett ökat samarbete mellan EU och dess närmaste allierade, Förenta staterna. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att se till att EU agerar som en enad, aktiv, jämlik och samtidigt självständig partner till Förenta staterna för att bland annat stärka den globala säkerheten och stabiliteten och främja fred och respekt för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet begär även att det antas en enad strategi för att ta itu med globala utmaningar såsom kärnvapenspridning, terrorism, klimatförändringar och energitrygghet och en gemensam strategi för det globala

styret genom att stödja och reformera internationella institutioner och främja respekten för folkrätten och en fredlig konfliktlösning. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att noga samordna och utveckla synergier med Förenta staterna i syfte att trygga stabilitet och säkerhet på den europeiska kontinenten och i världen, även med utgångspunkt i strävan efter samarbete med relevanta aktörer (Ryssland, Kina, Indien och Turkiet), och stabilitet i Mellanösternregionen, Medelhavsområdet, Iran, Afghanistan och Pakistan.

39. Europaparlamentet kräver att det utarbetas en övergripande strategi mellan EU och Förenta staterna för att förbättra säkerhetsläget i Mellanösternregionen, Iran, Afghanistan och Pakistan. Denna strategi bör inbegripa samarbete med Turkiet, Ryssland och Kina.

Västra Balkan

40. Europaparlamentet bekräftar utsikterna till EU-medlemskap för alla länder på västra Balkan och understryker betydelsen av ett kontinuerligt engagemang för processen såväl från länderna i regionen som från EU. Det bör påpekas att utsikterna till EU-utvidgning är ett viktigt incitament för fortsatta politiska och ekonomiska reformer i länderna på västra Balkan och bidrar till verklig stabilitet och utveckling i regionen.
41. Europaparlamentet erkänner de framsteg som alla länder i regionen har gjort på vägen mot EU-medlemskap, men konstaterar att politisk instabilitet och institutionella brister i kombination med olösta bilaterala problem hindrar vissa länder att göra ytterligare framsteg med sin EU-integration. Parlamentet betonar att unionen behöver en tydlig och gemensam vision för regionen och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att aktivt arbeta för att lösa de kvarvarande problemen.
42. Europaparlamentet konstaterar att situationen i Kosovo fortsätter att vara stabil och fredlig, men bräcklig. Parlamentet är bekymrat över de allvarliga problem och brott mot vallagen som förekom i många kommuner under de senaste valen, och uppmanar EU att noga följa det demokratiska läget i Kosovo. Alla inblandade parter uppmanas att vidta åtgärder för att förbättra de demokratiska rättigheterna och levnadsvillkoren för alla som bor i Kosovo, och parlamentet betonar hur viktigt det är med en valreform och rättvisa val som ett led i Kosovos pågående övergång till demokrati. Politikerna i Kosovo uppmanas att respektera författningen. Kosovos nya regering och parlament uppmanas att förbättra de framtida valprocesserna, så att de demokratiska rättigheterna för Kosovos alla medborgare säkerställs och landets utsikter om EU-medlemskap stärks. Parlamentet är medvetet om att alla medlemsstater inte har erkänt Kosovos självständighet.
43. Europaparlamentet välkomnar dialogen mellan Kosovo och Serbien och betonar att dessa båda länder kan bidra till stabilitet inte bara i Kosovo utan i hela regionen och bidra till att förbättra situationen för alla människor i Kosovo. Parlamentet ger Europeiska unionens rättsstatsuppdrag (Eulex) i Kosovo sitt fulla stöd att ta itu med problemet med personer som försvunnit i samband med Kosovokonflikten och att utreda organiserad brottslighet och lagföra de berörda brottslingarna, särskilt som ett svar på anklagelserna om omänsklig behandling och organhandel under och alldeles efter konflikten. Parlamentet kräver att Eulex gör en grundlig utredning av dessa anklagelser och håller regelrätta rättegångar för alla som befins vara skyldiga. Parlamentet uppmanar att Eulex måste hjälpa och stödja den lokala förvaltningen i fråga om goda styrelseformer. Det är viktigt att se till att

uppdraget kan fungera effektivt och på hela Kosovos territorium genom att öka uppdragets verksamhet i norra Kosovo. Kommissionen uppmanas att omedelbart inleda en dialog om viseringar med myndigheterna i Priština för att lägga fast en färdplan för liberalisering av viseringsbestämmelserna.

44. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att fördjupa dialogen med de politiska ledarna i Bosnien och Hercegovina efter valen för att bidra till att landet och dess invånare fortsätter på vägen mot EU-integration. Bosnien och Hercegovina har gjort vissa framsteg när det gäller EU-integrationen, och den aktuella agendans inriktning på etnicitet och enhet kan hämma fullgörandet av kraven för medlemskap i EU och Nato.
45. Europaparlamentet är djupt oroat över den pågående interna konflikten i Albanien och uppmanar regeringen och oppositionen att avstå från våld. I stället bör man inleda en ny dialog för att få ett slut på konflikten och hitta en hållbar kompromiss. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang det initiativ som tagits av vice ordföranden/den höga representanten i samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för utvidgning och grannskapspolitik.

Det östliga partnerskapet

46. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att fortsätta sitt engagemang för det östliga partnerskapet med EU:s östeuropeiska grannländer med sikte på politisk associering och ekonomisk integration bland annat inom energiområdet, på grundval av gemensamma europeiska värden och inom en ram för villkor och incitament för att initiera reformer. Parlamentet påminner om att olösta konflikter i regionen gör att de inblandade parterna blir låsta i en situation med ohållbar fred. De inblandade parterna uppmanas att hitta en fredlig lösning på lång sikt. Det är viktigt att man tar hänsyn till de internationella normerna för de mänskliga rättigheterna i de pågående förhandlingarna om associeringsavtal med länderna inom det östliga partnerskapet. Parlamentet efterlyser initiativ och åtgärder som utvecklar och främjar regionalt samarbete i Sydkaukasien.
47. Europaparlamentet hoppas att den reform av den europeiska grannskapspolitiken som kommissionen har inlett kommer att leda till en ny strategisk vision och en differentierad strategi inom samma politik när det gäller intresseområdena, i enlighet med unionens olika intressen, utmaningar och regionala hot.
48. Europaparlamentet bekräftar att det behövs en konsekvent strategi i de regionala samarbetsprocesserna genom att man genomför de initiativ och instrument som EU har lagt fram för sitt östra grannskap (det europeiska partnerskapet, Svartahavssynergien/EU:s strategi för Svarta havet osv.). Det är nödvändigt att säkerställa komplementaritet och differentiering mellan de föreslagna initiativen, särskilt på projektnivå, så att man kan använda resurserna på ett effektivare sätt och nå konkreta resultat.
49. Europaparlamentet fördömer den vitryske presidenten Lukasjenkos hårda förtryck av oppositionsmedlemmar, journalister och representanter för det civila samhället efter presidentvalet den 19 december 2010 och kräver att alla som har frihetsberövats

omedelbart friges och frias från alla anklagelser. Parlamentet välkomnar rådets beslut av den 31 januari 2011 om att införa ett viseringsförbud och frysa de ekonomiska tillgångarna för 157 angivna tjänstemän från Vitryssland. Sanktionerna mot de vitryska regeringstjänstemännen bör gälla fram till dess att alla politiska fångar har släppts ur de vitryska fängelserna. Parlamentet välkomnar också resultatet av den internationella givarkonferensen "Solidaritet med Vitryssland" den 2 februari 2011 där EU utlovade 17,3 miljoner euro till stödåtgärder för det civila samhället, särskilt för studenter och oberoende medier. Kommissionen bör förbättra kontakterna mellan människorna i EU och Vitryssland. De medlemsstater som ännu inte har vidtagit ensidiga åtgärder för att underlätta utfärdandet och sänka priset för viseringar för kortare vistelse, särskilt Schengenviseringar, uppmanas att göra det, eftersom sådana åtgärder har mycket stor betydelse för samhället i stort, studenter och andra ungdomar. Det är viktigt att se till att Vitryssland inte isoleras, särskilt från de nuvarande regionala ramarna.

50. Europaparlamentet efterlyser ett snabbt inrättande av parlamentariska församlingen Euronest. Inga representanter från det vitryska parlamentet bör delta i den församlingen. Härigenom betonas församlingens roll när det gäller att stärka demokratin och de demokratiska institutionerna och dess betydelse för att stärka partnerskapets parlamentariska dimension.
51. Europaparlamentet beklagar att det inte gjorts några verkliga framsteg med att lösa de låsta konflikterna i Sydkaukasien. Detta är en stötesten som hindrar utvecklingen av en verkligt multilateral och regional dimension av det östliga partnerskapet. Parlamentet förväntar sig att Europeiska utrikestjänsten ökar sitt engagemang i regionen. Vidare efterlyser parlamentet en mer proaktiv roll som syftar till att underlätta dialogen mellan parterna, utveckla förtroendeskapande åtgärder och uppmuntra kontakter mellan människor och därigenom bana vägen för en varaktig lösning.
52. Europaparlamentet understryker vikten av att EU spelar en mer aktiv roll i att lösa de låsta konflikterna i Transnistrien och Sydkaukasien.
53. Europaparlamentet välkomnar och stöder de moldaviska myndigheternas engagemang för att stärka förbindelserna med Europeiska unionen när det gäller arbetet med att ingå associeringsavtalet, utveckla en dialog om liberalisering av viseringsbestämmelserna och inleda förhandlingar om ett frihandelsavtal.

Europeiska unionens strategi för Svarta havet

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda genomförandet av projekten inom Svartahavssynergien och att låta denna fråga stå kvar på Europeiska utrikestjänstens dagordning.
55. Europaparlamentet understryker Svartahavsområdet betydelse inom det östliga partnerskapet och anser att Europeiska unionen måste visa ett större engagemang i detta sammanhang.

Centralasien

56. Europaparlamentet inser att det finns stora möjligheter att utveckla ett strategiskt samarbete mellan EU och Centralasien. Med tanke på regionens geopolitiska läge efterlyser parlamentet ett fördjupat samarbete för att ta itu med såväl gemensamma säkerhetsproblem som politiska, ekonomiska och energimässiga frågor.

Ryssland

57. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att EU:s strategi för Ryssland, däribland förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal, är enhetlig. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas också att se till att stärkandet av rättsstatsprincipen – inklusive folkrätten, principerna om ömsesidighet och öppenhet samt ett åtagande för värdena pluralistisk demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna – är en hörnsten i det nya övergripande avtalet. Åtagandet att förbättra människorättssituationen i Ryssland och bekämpa korrruptionen, särskilt inom rättsväsendet, måste vara en integrerad del av detta nya avtal. Parlamentet väntar sig stadiga framsteg i de nuvarande förhandlingarna.
58. Europaparlamentet understryker att ett stärkande av rättsstatsprincipen inom det ryska samhällslivets alla områden, även ekonomin, skulle vara till nytta för hela samhället. Parlamentet efterlyser en förstärkning av människorättsdialogen mellan EU och Ryssland för att främja positiva förändringar när det gäller människorättssituationen i Ryssland. Parlamentet kräver att man vidtar åtgärder och genomför initiativ som förbättrar kontakterna mellan de civila samhällena i EU och i Ryssland och som stärker det civila samhället i Ryssland. I detta sammanhang är partnerskapet för modernisering mycket viktigt. Parlamentet understryker samtidigt behovet av att blåsa nytt liv i partnerskapet med Ryssland, på grundval av ömsesidig respekt och ömsesidighet, när det gäller terrorbekämpning, energitrygghet och energiförsörjning, klimatförändringar, nedrustning, förebyggande av konflikter och icke-spridning av kärnvapen – bland annat gentemot Iran, Afghanistan och Mellanöstern – för att man ska kunna uppnå målet om att stärka den globala säkerheten och stabiliteten.
59. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att intensifiera samtalen med Ryssland för att se till att Ryssland ovillkorligen följer och genomför alla bestämmelser i sexpunktsavtalet från 2008 mellan Ryssland, Europeiska unionen och Georgien och sträva efter att en gång för alla lösa denna konflikt på ett sätt som respekterar Georgiens territoriella integritet. Ryssland bör särskilt garantera att Europeiska unionens övervakningsuppdrag (EUMM) i Abchazien och Sydossetien får fullt och obegränsat tillträde. Parlamentet betonar att det är viktigt att åstadkomma stabilitet i dessa båda områden i Georgien.

Turkiet

60. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att ge ny kraft åt Turkiets anslutningsförhandlingar så att det inte uppstår ett eventuellt dödläge i förbindelserna mellan EU och Turkiet. Parlamentet välkomnar uttalandet från rådet av den 14 december 2010 där man efterlyste ett ökat samarbete i säkerhets- och utrikespolitiska frågor av gemensamt intresse. Turkiets allt aktivare utrikespolitik innebär

nya utmaningar och möjligheter för Gusp. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att inbegripa Turkiet i en institutionaliserad dialog om viktiga strategiska frågor, till exempel energipolitik, stabilitet i västra Balkan och Kaukasien, Irans kärnenergiprogram eller det demokratiska uppvaknande som är på gång i Mellanöstern. På så sätt kan man se till att målen blir enhetligare och ge ny dynamik åt de bilaterala förbindelserna. Parlamentet understryker emellertid att en sådan dialog inte får ersätta Turkiets anslutningsprocess, utan måste komplettera och stärka den.

61. Europaparlamentet beklagar djupt att Turkiets anslutningsprocess i själva verket har avstannat. Det bör påpekas att EU och Turkiet har ett gemensamt ansvar för att undanröja hindren för Turkiets EU-medlemskap. Parlamentet varnar för att det kan uppstå allvarliga problem på lång sikt om förhållandet mellan EU och Turkiet inte stabiliseras och EU och Nato även fortsättningsvis hindras från att uppnå målet om närmare samarbete. Parlamentet hoppas i vilket fall som helst att Turkiet kommer att fortsätta sin modernisering i europeisk anda.

Mellanöstern

62. Europaparlamentet stöder återupptagandet av direkta fredssamtal mellan Israel och den palestinska myndigheten och betonar att det är viktigt att meningsfulla förhandlingar slutförs inom en begränsad tidsfrist och i en anda av ömsesidigt förtroende. En förutsättning för detta förtroende är att Israel omedelbart slutar att uppföra bosättningar. Parlamentet påminner också om att EU är den största bidragsgivaren till den palestinska myndigheten och Israels viktigaste handelspartner. Det ligger därför direkt i EU:s intresse att övertyga båda parter om att så snart som möjligt lösa de grundläggande frågorna (dvs. om flyktingar, gränser och Jerusalems status) och att få till stånd en livskraftig palestinsk stat som lever i fred sida vid sida med staten Israel. Parlamentet betonar att det behövs en tvåstatslösning och erkänner båda parternas rätt att leva sida vid sida i säkerhet, välbefinnande och fred. Parlamentet välkomnar därför rådets slutsatser av den 13 december 2010 om fredsprocessen i Mellanöstern och EU:s uttalande vilja att hjälpa parterna att uppnå detta mål.
63. Europaparlamentet uppmanar EU att, i linje med rådets slutsatser av den 12 december 2009, spela en mer framträdande politisk roll som motsvarar dess finansiella inblandning i regionen. Parlamentet är övertygat om att det finns ett starkt behov av att EU:s Mellanösternpolitik förändras i grunden, så att EU kan föra en beslutsam och konsekvent politik med hjälp av effektiva diplomatiska verktyg för att främja fred och säkerhet i denna grannregion som är av central strategisk betydelse för EU. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att lägga fram en ny europeisk strategi för regionen som anger EU:s intressen och mål och vilka medel EU kan använda.

Medelhavsområdet

64. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med de medborgare i länderna i det södra grannskapet som kämpar för demokrati, frihet och social rättvisa. EU uppmanas att ge ett entydigt och snabbt stöd för nya krav på demokrati, frihet och social rättvisa. Det är oroväckande att det i EU:s Medelhavspolitik inte finns någon tydlig långsiktig strategisk vision för framsteg och utveckling i regionen. Parlamentet begär att den logiska grunden, målen och arbetsmetoderna för Unionen för Medelhavsområdet (UfM) ska förtydligas och

förbättras. Det är därför ytterst viktigt och angeläget att EU:s Medelhavsstrategi tänks igenom på nytt och ses över. Parlamentet understryker att man i den strategiska översynen av den europeiska grannskapspolitiken måste ta full hänsyn till och återspegla den nya utvecklingen i området och inleda en politisk dialog med EU:s grannländer i söder. Unionen för Medelhavsområdet bör dessutom omformas så att den på ett aktivt och effektivt sätt kan bidra till demokratiska, hållbara och rättvisa samhällen i hela området. Parlamentet betonar vikten av att kvinnor deltar i demokratiseringsprocessen och de institutionella reformerna. Parlamentet framhåller på nytt att stärkandet av demokratin, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, kampen mot korruption och respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är centrala inslag i den här dialogen.

65. Europaparlamentet erinrar om sin roll i EU:s budgetförfarande och framhåller vikten av att UfM:s demokratiska legitimitet garanteras, att beslut fattas på ett öppet sätt och att Europaparlamentet, UfM:s parlamentariska församling och de nationella parlamenten blir delaktiga i beslutsprocessen.
66. Europaparlamentet bevakar noga situationen i Tunisien, Egypten och andra länder i regionen. Parlamentet stöder folkens legitima strävan efter demokrati, frihet och social rättvisa. EU uppmanas att bygga ett partnerskap som utgår från ömsesidiga intressen och fokuserar på sysselsättning och utbildning, så att den nuvarande sociala och ekonomiska krisen i dessa länder lindras, och att bistå med all lämplig hjälp som kan behövas för att stödja de pågående politiska reformerna och den sociala och ekonomiska utvecklingen. Parlamentet understryker hur viktigt det är att stödja institutionell kapacitetsuppbyggnad, ett oberoende rättssystem, stärkandet av det civila samhällets organisationer och bildandet av politiska partier inom ett sekulärt system. Parlamentet välkomnar folkomröstningen om konstitutionella reformer i Egypten. De egyptiska myndigheterna uppmanas att fortsätta att se över konstitutionen och vallagen i syfte att säkerställa fria och rättvisa val.
67. Europaparlamentet beklagar att EU:s medlemsstater inte har kunnat enas om hur man ska bemöta situationen i Libyen och påpekar att detta begränsar vice ordförandens/den höga representantens utrymme för att vidta Gusp-åtgärder i denna fråga. Parlamentet välkomnar dock rådets beslut att inom EU skapa en militär operation till stöd för humanitära biståndsoperationer med anledning av krissituationen i Libyen, den s.k. Eufor Libyen-operationen.
68. Europaparlamentet uppmanar myndigheterna i Syrien, Bahrain och Jemen att avstå från att använda våld mot demonstranter och att respektera deras rätt till församlings- och yttrandefrihet. Parlamentet betonar att de som bär skulden för att människor dödas och såras måste hållas ansvariga och ställas inför rätta. EU och dess medlemsstater uppmanas att stödja de fredliga strävandena efter demokrati hos folken i Syrien, Bahrain och Jemen, att se över sin politik gentemot dessa länder, respektera EU:s uppförandekod om vapenexport och vara beredda – om de nationella myndigheterna gör ett seriöst åtagande – att hjälpa till vid genomförandet av konkreta politiska, ekonomiska och sociala reformplaner i dessa länder.
69. Europaparlamentet står fast vid sitt helhjärtade stöd för den särskilda domstolen för Libanon, som är en oberoende domstol som inrättades genom FN:s säkerhetsråds

resolution 1757 och som är av högsta juridiska standard. Parlamentet vidhåller sitt starka stöd för Libanons suveränitet, enhet och territoriella integritet och för en fullgod funktion för alla libanesiska institutioner. Den interna stabiliteten kan förenas med respekt för folkrätten. Alla politiska krafter i Libanon uppmanas att fortsätta delta i en öppen och konstruktiv dialog för att främja alla libanesiska medborgares välfärd, välstånd och säkerhet. Parlamentet lovordar den viktiga roll som FN:s interimsstyrka i Libanon, Unifil, har haft och efterlyser ett genomförande av alla bestämmelser i FN:s säkerhetsråds resolution 1701.

Asien

70. Europaparlamentet betonar att utgångspunkten för varje långsiktig lösning på krisen i Afghanistan måste vara de afghanska medborgarnas intressen med avseende på inre säkerhet, civilskydd och ekonomiska och sociala framsteg. Varje lösning bör också innehålla konkreta åtgärder för att utrota fattigdom och diskriminering av kvinnor, stärka respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen, samt mekanismer för försoning, ett slut på opiumproduktionen, en stark samhällsbyggnad, integration av Afghanistan i världssamfundet och utdrivning av al-Qaida ur landet. Afghanistan måste utrustas med en polisstyrka som kan säkra minimala säkerhetsstandarder och därigenom gör det möjligt för den utländska militära närvaron att senare dra sig tillbaka. För att EU och världssamfundet i stort ska göra en meningsfull insats i Afghanistan bör man satsa på att stödja afghanerna i uppbyggnaden av den egna staten med starkare demokratiska institutioner som kan representera folket, garantera rättsstatsprincipen, fred, territoriell integritet, hållbar social och ekonomisk utveckling och förbättra levnadsvillkoren för alla medborgare, särskilt kvinnor och barn, och som respekterar de historiska, religiösa, andliga och kulturella traditionerna hos landets alla etniska och religiösa grupper. Parlamentet påpekar också att det är viktigt att stödja det civila samhället, bygga upp demokratiska institutioner (till exempel genom utbildning av säkerhetsstyrkor och rättsväsendet) och stödja oberoende medier, icke-statliga organisationer och parlamentarisk kontroll.
71. Europaparlamentet upprepar sin åsikt att Pakistan har en nyckelroll i regionen och att ett stabilt, sekulariserat, demokratiskt och välmående Pakistan är av central betydelse för stabiliteten i Afghanistan och den omgivande regionen, samt betonar dessutom Pakistans avgörande roll i den afghanska fredsprocessen. Den pakistanska underrättelsetjänsten får inte längre stödja de afghanska talibanerna. Parlamentet är medvetet om att de förödande översvämningarna i augusti 2010 har varit en motgång för Pakistans nya regering som hade börjat nå framgång i sitt arbete för att bemöta många utmaningar. Rådet och kommissionen uppmanas att tillsammans med det övriga internationella samfundet reagera genom att visa stor solidaritet och konkret stöd för Pakistans brådskande behov av återuppbyggnad och återställande efter översvämningen och för landets ambitioner att skapa ett starkt och välmående samhälle. Parlamentet välkomnar och uppmuntrar EU:s insatser för att öka det politiska stödet för att påskynda uppbyggnaden av institutioner och kapacitet i Pakistan och hjälpa Pakistans demokratiska institutioner att bekämpa extremismen, särskilt genom att försöka avskaffa hädelselagarna och genom att stödja det civila samhället i Pakistan. Pakistan uppmanas att omedelbart ansluta sig till icke-spridningsfördraget och att samarbeta fullt ut med Internationella atomenergiorganet i att uppdaga Pakistans kärnvapenarsenal och kärnanläggningar.

72. Europaparlamentet ställer sig helt bakom E3+3-åtagandet att inom kort hitta en förhandlingslösning på kärnkraftsfrågan i Iran i syfte att återupprätta det internationella förtroendet för att Irans kärnprogram har enbart fredliga syften, i enlighet med en grundprincip i icke-spridningsfördraget. Parlamentet stöder rådets tvåspårsstrategi som syftar till att hitta en diplomatisk lösning, eftersom det är det enda hållbara alternativet för att bemöta kärnkraftsfrågan i Iran. Parlamentet beklagar att FN:s säkerhetsråds resolution 1929(2010), som inför en fjärde sanktionsrunda mot Iran på grund av dess kärnenergiprogram, och de nya restriktiva åtgärder som tillkännagetts av EU, Förenta staterna, Japan, Kanada och Australien blev oundvikliga som en följd av att Iran inte samarbetade fullt ut med Internationella atomenergiorganet (IAEA) när det gäller målen med dess kärnenergiprogram. En lösning av kärnkraftsfrågan får inte ske på bekostnad av EU:s stöd för det iranska civila samhället och dess berättigade krav på grundläggande mänskliga rättigheter och verkligt demokratiska val.
73. Europaparlamentet fördömer starkt den fortsatta utmanande, provocerande och antisemitiska retoriken från den iranske presidenten, som krävt att Israel ska ”utplånas”. Framför allt är det djupt beklagligt att han riktat hot mot själva staten Israels existens. Parlamentet är mycket oroad över att antalet avrättningar i Iran har ökat dramatiskt. Det hela handlar om att staten utför utomrättsliga mord eftersom de sker utan korrekt rättsförfarande. Att medborgare som strävar efter mer frihet och demokrati fortfarande utsätts för systematiskt förtryck är lika nedslående. De officiella ömsesidiga kontakterna mellan Europaparlamentets delegationer och Majlis bör också utnyttjas till att ta upp människorättsfrågor och förenas med villkor om rätt att fritt besöka politiska fångar och människorättsaktivister. Representanterna bör ges möjlighet att fritt utbyta en mängd olika politiska åsikter. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att verka för att återinrätta EU:s delegation i Iran, så att den kan bevaka situationen på plats ur ett EU-perspektiv. Den iranska regimen uppmanas att inte blanda sig i Iraks interna angelägenheter.
74. Europaparlamentet uttrycker sin tillfredsställelse över de utökade sektorsdialogerna med Kina och efterlyser ett samlat och gemensamt arbete om de kontroversiella frågor som belystes vid det senaste toppmötet mellan EU och Kina. Parlamentet välkomnar utvecklingen mot bättre ekonomisk och juridisk samhällsstyrning. Parlamentet är djupt oroad över de fortsatt allvarliga och systematiska kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i landet och över att minoriteters – i synnerhet tibetaners, uigurers och mongolers – mänskliga rättigheter förtrycks. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att fullfölja människorättsdialogen och att se till att de mänskliga rättigheterna ständigt står på dagordningen.
75. Europaparlamentet påpekar att förbindelserna med Japan kommer att förändras radikalt som en följd av den förskräckliga jordbävning, tsunami och därpå följande kärnkraftsolycka som har drabbat landet. Parlamentet förväntar sig att EU visar solidaritet och ger stöd för att hjälpa de japanska myndigheterna att hantera katastrofen. Förbindelserna med Japan, ett land som delar EU:s demokratiska värderingar och engagemang för de mänskliga rättigheterna, är fortfarande – särskilt efter den senaste tidens dramatiska händelser – ytterst viktiga såväl i ekonomiskt hänseende som när det gäller samarbete i multinationella forum. Den nuvarande tonvikten på Kina får inte

överskugga de nödvändiga insatserna för att utvidga samarbetet med Japan och avlägsna återstående hinder för ekonomisk växelverkan.

76. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som vidtagits på båda sidor om Taiwansundet, vilka lett till att man i juni 2010 har undertecknat ett femtontal avtal, inklusive ett ramavtal om ekonomiskt samarbete och ett avtal om immateriella rättigheter. Att utöka förbindelserna över sundet ligger i de båda parternas och EU:s intresse. Parlamentet stöder därför helhjärtat de ekonomiska förbindelserna mellan EU och Taiwan och undertecknandet av ett avtal om ekonomiskt samarbete mellan EU och Taiwan. Parlamentet är fortfarande fast beslutet att stödja Taiwans meningsfulla roll som observatör i relevanta internationella organisationer och verksamheter, t.ex. Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), Världshälsoorganisationen (WHO) och Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO). Parlamentet välkomnar EU:s beslut att bevilja undantag från viseringskravet för taiwanesiska medborgare, vilket kommer att bidra till att stärka handels- och investeringsförbindelserna mellan EU och Taiwan samt kontakterna mellan människor.
77. Europaparlamentet inser Indiens enorma betydelse för Europa, både som framväxande ekonomisk makt i regionen och viktig demokratisk partner. Parlamentet lovordar Indiens samarbete med EU, särskilt i Afghanistan och med Atalanta-insatsen. Parlamentet efterlyser ett närmare samarbete i frågor som rör kärnvapenedrustning, klimatförändring, global ekonomisk styrning och främjandet av demokrati, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter. Parlamentet är bekymrat över hoten mot de medborgerliga friheterna och mänskliga rättigheterna i Jammu och Kashmir och över den kvarvarande kulturella kastbaserade diskrimineringen. Parlamentet förväntar sig att det strategiska partnerskapet med Indien utvecklas i enlighet med den gemensamma handlingsplanen och ger konkreta resultat. Förhoppningsvis kan ett frihandelsavtal snabbt ingås och undertecknas, men det är angeläget att de pågående diskussionerna om ett sådant avtal inte på något sätt undergräver insatserna för att minska fattigdomen i Indien.

Afrika

78. Europaparlamentet stöder och uppmuntrar partnerskap med Afrikanska unionen (AU) och andra afrikanska regionala organisationer för att gripa sig an problem med stabilitet och säkerhet på den afrikanska kontinenten och garantera framsteg på andra nyckelområden, såsom demokratiska styrelseformer och de mänskliga rättigheterna, klimatförändringar och uppfyllande av millennieutvecklingsmålen. Förfarandet med tilltagande ansvar och medinflytande för AU när det gäller säkerhets- och stabilitetsfrågor på den afrikanska kontinenten kräver, särskilt när det är fråga om fredsbevarande uppdrag, att uppbyggnaden av institutioner och beslutsprocessen stärks inom AU, och EU bör bistå AU i detta hänseende.
79. Europaparlamentet uttrycker sitt stöd för beslutet att ta fram en övergripande EU-strategi för Afrikas horn, genom att bidra till återuppbyggnad av statliga institutioner i Somalia och förena mänsklig säkerhet med utveckling, rättsstatsprincipen, respekt för de mänskliga rättigheterna och kvinnors rättigheter och därvid inbegripa alla EU-instrument för att skapa långsiktiga lösningar.

80. Europaparlamentet välkomnar EU:s beredvillighet att stödja det fredliga genomförandet av det övergripande fredsavtalet i Sudan och att verka för en långsiktig stabilitet i regionen. Samtidigt betonar parlamentet behovet av att förnya försöken att avhjälpa osäkerhet och uppnå en varaktig fredsuppgörelse om Darfur. Södra Sudans kommande självständighet får konsekvenser för stabiliteten i andra stater där det finns en kulturell uppdelning och är en utmaning som vice ordföranden/den höga representanten måste vara beredd på. Parlamentet lovordar den sudanesiska befolkningen för det problemfria genomförandet av folkomröstningen i södra Sudan, vilket bekräftats av EU:s valobservatörsuppdrag. EU uppmanas att fortsätta stödja parternas ansträngningar för att lösa de återstående frågorna i det övergripande fredsavtalet, och att i synnerhet ta hänsyn till flyktingarnas och de återvändandes situation samt överväga att vidta de åtgärder som krävs för att garantera hållbara relationer mellan de norra och södra delarna efter folkomröstningen.
81. Europaparlamentet påminner om att Alassane Ouattara är den ende legitime vinnaren i det presidentval som hölls i Elfenbenskusten den 28 november 2010 och att valresultatet inte kan överklagas. Parlamentet noterar att den sittande ledaren Laurent Gbagbo har gripits och hoppas att detta kommer att bidra till att man får slut på våldet. Alla politiska och väpnade krafter i landet uppmanas att respektera den ivorianska väljarkårens vilja och att se till att det fredliga maktskiftet kan genomföras så snart som möjligt. Parlamentet begär i detta sammanhang att lag och ordning återupprättas. EU uppmanas att helhjärtat stödja president Ouattara i hans ansträngningar för att få till stånd försoning, återhämtning och utveckling och för att skapa välstånd och stabilitet för det ivorianska folket.
82. Europaparlamentet anser att EU bör anta en övergripande strategi för säkerhet och stabilitet i Sahelregionen. Terrorism och gränsöverskridande organiserad brottslighet (narkotika, vapen, cigaretter och människosmuggling) utgör inte bara allvarliga hot för länderna i regionen, utan också direkt för Europeiska unionen. EU måste hjälpa länderna i regionen att utarbeta strategier och instrument för att hantera dessa växande hot mot säkerheten genom att använda alla relevanta EU-instrument för att lösa pågående konflikter – exempelvis konflikten i Västsahara – och främja demokratiska reformer i alla länder i regionen, utrota fattigdom, garantera en hållbar utveckling, ta itu med klimatförändringsproblem i regionen, hantera migrationsströmmar syd-syd och syd-nord och trygga demokrati och rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter, institutionsuppbyggnad (särskilt inom säkerhetssektorn) och kampen mot organiserad brottslighet. Dessutom bör en process inledas för att skapa samförstånd bland länderna i regionen, i samarbete med och under ökande ansvar för AU.
83. Europaparlamentet välkomnar rådets beslut rörande Zimbabwe som innebär en förlängning av de restriktiva åtgärderna mot vissa politiker, tjänstemän och företag som stöder att Mugabe sitter kvar vid makten. Parlamentet beklagar att den demokratiska förändringen hittills inte varit tillräcklig och uppmanar särskilt SADC-länderna att se till att Zimbabwe påskyndar sina framsteg mot fria och rättvisa val under internationellt överinseende och att det sker ett snabbt och smidigt överlämnande av makten.
84. Europaparlamentet uttrycker oro över att GSFP-uppdraget i Guinea-Bissau upphörde i september 2010. Rådet och vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att hitta

nya sätt att bekämpa den organiserade brottsligheten Guinea-Bissau så att landet inte blir en ny narkotikastat.

Latinamerika

85. Europaparlamentet välkomnar slutförandet av förhandlingarna om associeringsavtalet med de centralamerikanska länderna och om avtalet om ekonomiskt partnerskap med Peru och Colombia. Parlamentet betonar likväl att EU bör fortsätta prioritera regionala integrationsprocesser i Latinamerika. Med tillfredsställelse noterar parlamentet att förhandlingarna om associeringsavtalet med Mercosur har återupptagits och efterlyser ett snabbt slutförande.
86. Europaparlamentet uppskattar de positiva resultaten från toppmötet mellan EU och Latinamerika/Västindien i Madrid och understryker behovet av att följa genomförandet av Madrid-handlingsplanen. Parlamentet påminner om behovet av att anta en stadga för fred och säkerhet för EU och Latinamerika och att denna stadga, med FN:s stadga och näraliggande internationell rätt som grund, ska innehålla strategier och handlingslinjer för gemensamma politiska och säkerhetsinriktade åtgärder för att möta gemensamma hot och utmaningar.

◦
◦ ◦

87. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, EU-medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, talmannen i Natos parlamentariska församling, OSSE:s tjänstgörande ordförande, talmannen i OSSE:s parlamentariska församling, ordföranden för Europarådets ministerkommitté och talmannen i Europarådets parlamentariska församling.

RESERVATION

i enlighet med artikel 52.3 i arbetsordningen
Gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster

Vi motsätter oss bestämt betänkandet eftersom det

- försvarar och i ytterligare utsträckning främjar militarisering som den centrala beståndsdel i Gusp,
- främjar synergien mellan civila och militära kapaciteter,
- förespråkar att EU bör utnyttja antagandet av Natos nya strategiska koncept till att kraftigt stärka sitt partnerskap med Nato. Nato och EU uppmanas därför i betänkandet att dela civil och militär kapacitet.

Vi kräver att

- EU ska vara civilt och helt skilt från Nato,
- Nato ska upplösas,
- den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ska bygga på fredliga principer,
- folkrätten och FN-stadgan ska respekteras,
- militärutgifterna ska användas för civila ändamål,
- alla militärbaser i Europa ska läggas ner,
- Europa ska nedrustas och att alla kärnvapen ska skrotas,
- EU ska avstå från interventionspolitik och i stället respektera staternas suveränitet.

Willy Meyer, Sabine Lösing, Nikos Chountis and Takis Hadjigeorgiou för GUE-NGL-gruppen

27.1.2011

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för utrikesfrågor

över den årliga rapporten från rådet till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) 2009, som läggs fram inför Europaparlamentet i enlighet med del II, avsnitt G, punkt 43 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (2010/2124(INI))

Föredragande: Roberto Gualtieri

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet stöder inrättandet i 2011 års budget av budgetpunkter avsedda för de tre större uppdrag som ska genomföras under Gusp/GSFP, enligt den överenskommelse som uppnåddes vid fyrpartsmötet i Madrid avseende inrättandet av och verksamheten vid Europeiska utrikestjänsten och enligt budgetförordningen såsom den ändrats med avseende på utrikestjänsten. Parlamentet anser att detta mer specificerade angivande av uppdragen kommer att öka både insynen i och ansvars- och redovisningsskyldigheten för Gusp och GSFP och att detta ligger i EU:s intresse.
2. Europaparlamentet anser dock att dessa nya budgetpunkter är en minimiförutsättning och bara ett första steg mot en helt detaljerad budget som skulle göra det möjligt att få en fullständig översikt och uppföljning av de uppdrag som genomförs inom detta politikområde. Parlamentet anser att dessa nya budgetpunkter inte kommer att äventyra varken den absolut nödvändiga flexibilitet som Gusp-budgeten behöver eller fortsättningen av redan påbörjade uppdrag.
3. Europaparlamentet betonar att angivandet av större Gusp/GSFP-uppdrag inte får ske på bekostnad av information om och insyn i uppdrag som är mindre till omfattningen och inte lika politiskt synliga.

4. Europaparlamentet anser att inrättandet av avsnitt X i EU-budgeten för Europeiska utrikestjänsten och dess införande under rubrik 5 i EU:s allmänna budget inte bör leda till en minskad specificering av EU:s särskilda representanter, vilka spelar en central roll i samordningen och representationen av EU-politiken i tredjeländer.
5. Europaparlamentet anser att Gusp inflytandesfär sträcker sig längre än till enbart kapitel 19 03 i EU-budgeten och att vissa delar av Gusp återfinns i andra instrument. EU:s särskilda representanter eller stabilitetsinstrumentet, för att nämna två exempel, spelar en roll som tjänar och förstärker EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiska mål och uppdrag.
6. Europaparlamentet påminner om andan i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), vilket syftar till att göra medbeslutandet till det allmänna förfarandet och vilket följaktligen leder till avskaffandet av specifika klausuler eller förfaranden som tillämpades på vissa instrument eller viss politik under det tidigare fördraget och det interinstitutionella avtalet. Parlamentet bekräftar härmed att de bestämmelser som begränsade flexibiliteten i finansieringen av Gusp nu saknar grund.
7. Europaparlamentet understryker att enligt ovanstående och för att förbättra effektiviteten och ansvars- och redovisningsskyldigheten när det gäller Gusp bör en ny dialogkultur, ömsesidigt förtroende och utbyte av information slutligen få genomsyra de interinstitutionella förbindelserna, under både fastställandet, genomförandet och efterhandsbedömningen av politiken.
8. Europaparlamentet betonar återigen att GSFP i EUF-fördraget definieras som en integrerad del av Gusp som leder till ett gemensamt försvar och att parlamentet, i sin kapacitet som budgetmyndighet, har rätt till all information som behövs för en korrekt bedömning av kostnaderna för Gusp. Parlamentet anser därför att Athenemekanismen för finansieringen av de gemensamma kostnaderna för Europeiska unionens operationer med militära eller försvarsmässiga konsekvenser är en del av Gusp och att dess uppdelning i detaljerade beståndsdelar bör vara en del av den information som överlämnas till parlamentet, både i administrativa termer (där parlamentet är budgetmyndigheten) och i operativa termer.
9. Europaparlamentet understryker att en grundlig analys behöver genomföras om de långsiktiga finansiella behoven för Gusp i samband med de kommande diskussionerna om den fleråriga budgetramen 2014–2020.
10. Europaparlamentet uttrycker sin oro över de höga kostnaderna till följd av insatserna för att garantera säkerheten för Eujust Lex-Irak och Eupol Afghanistan, vilka lagts ut på entreprenad till privata säkerhets- och militärföretag, och uppmanar därför den vice ordföranden/höga representanten att vidta lämpliga åtgärder för att förbättra EU-resursernas kostnadseffektivitet.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	26.1.2011
Slutomröstning: resultat	+: 21 -: 1 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Damien Abad, Alexander Alvaro, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Göran Färm, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Alain Lamassoure, Nadezhda Neynsky, Miguel Portas, Helga Trüpel, Angelika Werthmann, Jacek Włosowicz
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Roberto Gualtieri, Jan Mulder
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Marit Paulsen

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	13.4.2011
Slutomröstning: resultat	+: 49 -: 5 0: 11
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Gabriele Albertini, Sir Robert Atkins, Dominique Baudis, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñoz De Urquiza, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Elena Băsescu, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Liisa Jaakonsaari, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Barbara Lochbihler, Doris Pack, Jacek Protasiewicz, Judith Sargentini, Marietje Schaake, György Schöpflin, Ivo Vajgl
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Marije Cornelissen, Leonardo Domenici, Birgit Schnieber-Jastram